

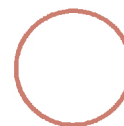
Prøv oss!
5 kr for 5 uk

Bli abonnent!

ANNONSE

Nøtterøy
Skoleveien 12
5.490.000 kr,- | 112.5 kvm | Rekkehus

KENNETH DOKSHEIM
Eiendomsmegler MNEF/Partner

TEATER MUSIKK KULTUR

Å la seg drive med

Av Fredrik Rütter
01. mars 2019, kl. 22:58

DEL

f

...

ANNONSE

Siste innspurt!
- MYE Å SPARE

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

SPAR INNTIL KR 63.003,-

Møller Bil
Tønsberg

TILBUDENE LAGERBILER

Michel Houellebecq

Tore Vagn Lid

Få nyhetene servert i innboksen.

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Underkastelse(r)

Teater Ibsen

Regi: Tore Vagn Lid

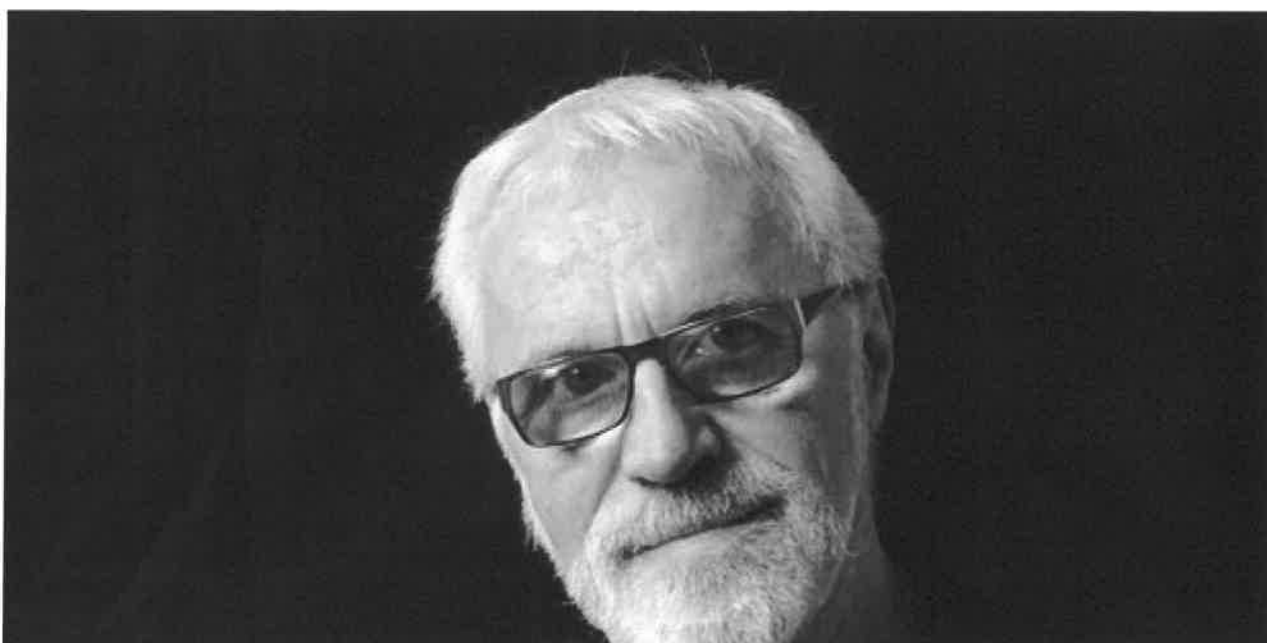
Medvirkende: Stian Isaksen, Patrik Stenseth, Mathilde Skarpsno, Marina

Popovic og seks elever fra musikklinjen ved Skien videregående skole.

Teater Ibsen har invitert Tore Vagn Lid til å dramatisere boken Underkastelse av Michel Houellebecq. Han har også hatt jobben med å sette forestillingen i scene og har hatt ansvaret for det audiovisuelle konseptet. Hvis ikke det skulle være nok er han også oppført som komponist/arrangør og korleder.

Det er en teatermann som liker å ha helhetsansvaret. Det er ikke noe galt i det, og det ligner i så måte litt på hvordan Jo Strømgren også arbeider.

(saken fortsetter under bildet)

Det er for tiden en strøm av bøker som blir dramatisert og løftet opp på scenen. Hvor er dramatikerne blitt av her i landet? Underkastelse ble utgitt 7. januar 2015. Det er samme dag som angrepet på satireavisen Charlie Hebdo i Paris. Boken skapte store diskusjoner, og forfatteren ble beskyldt for å gi næring til islamofobi. Om det stemmer skal være usagt, men den handler om partiet det Muslimske brorskap som vinner det franske valget i 2022. Det skjer uten de store omveltningene. Protestene er få og ikke særlig voldelige når det hele er et faktum. Mengdene lar seg drive med.

Det er hva stykkets hovedperson, François, også gjør, lar seg bare drive med, og aller helst slippe å diskutere med seg selv. Han er professor ved universitet Paris III-Sorbonne. I sju år skrev han på doktoravhandlingen om Joris-Karl Huysman, en av de store litteratene i Frankrike på 1800 tallet (1848-1907). Samme kveld som François disputerte kjente han at nå var ungdommen og livet over.

Det var slutt på å være den interesserte, og slutt på å engasjere seg i noe. Kanskje bortsett fra sexlivet i ny og ne, og en god flaske vin. I den andre valgomgangen vinner det Muslimske brorskap stort over partiet til Marine Le Pen. Der hvor de største forandringene i samfunnet merkes er på undervisningsfronten.

Brorskapet har skjont at de som kontrollerer ungene kontrollerer også fremtiden. Muslimske skoler får de beste mulighetene og universitet blir kjøpt opp av Saudiaraberne. Da blir Françoise fristilt og trer inn i pensjonistenes rekke.

Der blir han en stund, men da rektor ved universitet tar kontakt og tilbyr ham å komme tilbake begynner tankene å drive mot det uunngåelige. Skal han komme tilbake er det bare en eneste måte det kan gjøres på, nemlig ved å konvertere. Det gjorde hans helt Huysman også, men det var til katolisismen.

Francoise er jo ikke religiøs så er det da så galt. Han får jo tredobbel lønn og kan ha flere koner så da er hans nesten ikke eksisterende sexliv også reddet. Stian Isaksen og Patrik Stenseth deler rollen som Francoise. Isaksen er den som sliter med Francoise indre spørsmål, han lar seg stresse, mens Stenseth del av Francoise har avfunnet seg med situasjonen og driver med.

Den store sluttscenen, hvor universitets rektor (her spilt av Stenseth) tilbyr Francoise jobb, er stykkets absolutt beste. Den har et eget driv hvor de usagte tankene skaper øyeblikk av uhygge, de får rommet til å vibrere. Det føles som det eksisterer en ubehagelig mur de skal gjennom. Andre scener mangler denne indre kraften. Spenningen mellom personene er ikke til stede, det være seg i forholdet mellom Francoise og hans elskerinner, eller hans kollegaer.

De seks elevene som medvirker bærer en stor del av forestillingen. De er gode musikere og får dreis på Vagn Lids musikalske tilskudd. De synger godt og fungerer utmerket som støtte til de profesjonelle.

Stykkets tematikk burde gi næring til ettertanke når en forlater teateret. Vagn Lid drukner den ved sine audiovisuelle konsepter og Google høyttalere som ikke vil samarbeide. Dekorasjon krever mye forflytning av gardiner. Det tar også fokus vekk fra det viktigste, Houellebecq og det han skriver om. Anmeldelsen er skrevet på grunnlag av en forestilling spilt i Skien.

Forestillingen spilles i Nøtterøy kulturhus 5. mars, og i Bølgen kulturhus 6. mars.

Send tekst og bilder

Vi vil gjerne høre om smått og stort. Send oss noen linjer med bilder fra et arrangement som du ønsker å dele i TB.

Lik Tønsbergs Blad på Facebook

Liker 36 k personer liker dette. Registrer deg for å se hva vennene dine liker.

Les mer om: [Teater](#) [musikk](#) [Kultur](#)

Se kommentarer

Flere saker